

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านวรรณคดีและระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดี ศึกษาความสามารถทางการอ่านวรรณคดี และเพื่อศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาที่ได้อ่านวรรณคดี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนวิชา 1552303 (วรรณคดีสำหรับเด็ก) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 4 ประเภท ประเภทที่หนึ่งเป็น เครื่องมือที่ใช้ประกอบการสร้างหลักสูตรแม่แบบ ได้แก่ แบบสอบถามความสนใจในการอ่านวรรณคดีและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา เครื่องมือประเภทที่สอง เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านวิชาวรรณคดีสำหรับเด็ก จำนวน 5 แผน เครื่องมือประเภทที่สาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลเพื่อพัฒนาบทเรียน ได้แก่ แบบประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดี และแบบประเมินความสามารถทางการอ่านวรรณคดี เครื่องมือประเภทที่สี่ เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดี และแบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน ปรากฏว่า บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านนี้มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เป็นอย่างมาก กล่าวคือ บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดีนี้ได้รับการประเมินว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก
2. ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านวรรณคดีของนักศึกษาหลังจากการเรียนด้วยบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน พบว่า นักศึกษามีความสามารถทางการอ่านวรรณคดีอยู่ในเกณฑ์ดีเป็นส่วนใหญ่ โดยสามารถผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกแผนการสอน

3. ผลจากการศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพบว่า ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาอยู่ในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นระดับที่มีการกระทำตามเกณฑ์ของกลุ่มของตนหรือกฎหมาย โดยการกระทำต่างๆเป็นการกระทำตามเพื่อนหรือบุคคลในวัยเดียวกัน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมในกลุ่มของตน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่น่าสนใจและสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้ คือ

1. บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านวรรณคดีได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสืบเนื่องจากสาเหตุสำคัญที่น่าสนใจหลายประการคือ

ประการแรก บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านนี้ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอน และมีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการศึกษาคำอธิบายรายวิชา 1552303 (วรรณคดีสำหรับเด็ก) ของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่ แนวคิดและทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการอ่านวรรณคดี กลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านวรรณคดี หลังจากนั้นจึงได้สำรวจความสนใจในการอ่านวรรณคดีและความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประมวลเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน นำมาสร้างหลักสูตรแม่แบบและแผนการสอน ซึ่งได้ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้ว เมื่อนำไปทดลองในสถานการณ์จริง ผู้วิจัยยังได้พัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากปรับในขณะทำการสอนให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์การเรียนการสอนในแต่ละคาบแล้วจัดบันทึกข้อบกพร่องรวมทั้งปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นเพื่อนำข้อมูลมาพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอนแผนต่อไปให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น หลังจากสอนแต่ละแผนสิ้นสุดลงก็ทำการประเมินความสามารถด้านการอ่านวรรณคดีของนักศึกษา และนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ ประกอบกับข้อสังเกตของผู้วิจัยมาปรับแก้ไขแต่ละแผนการสอนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การพัฒนบทเรียนทั้งหมด ผู้วิจัยได้ทำการอย่างต่อเนื่องทุกๆแผนการสอน โดยมีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างมากอยู่เสมอ จึงทำให้บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมาก เหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน

ประการที่สอง จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา
วรรณคดีสำหรับเด็ก กล่าวคือ บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านนี้เน้นเนื้อหาไปตามจุดประสงค์
รายวิชาวรรณคดีสำหรับเด็ก โดยมีกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของรายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอนดังกล่าวช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านวรรณคดี
ของนักศึกษา เนื่องมาจากผู้วิจัยได้มีการศึกษาคำอธิบายรายวิชานี้เป็นอย่างดี และในขั้นตอนการ
สร้างหลักสูตรแม่แบบและจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชานั้น ผู้วิจัยก็ได้ปรึกษาขอคำแนะนำจาก
ผู้เชี่ยวชาญมาแล้วเป็นอย่างดี จึงทำให้ได้แนวทางที่ชัดเจนและถูกต้องในการกำหนดจุดประสงค์
การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาวรรณคดีสำหรับเด็กจนส่งผลให้การ
ประเมินประสิทธิภาพด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านโดยรวมได้รับการ
ประเมินว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุด

ประการที่สาม เนื้อหาของบทเรียนทางด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์ อยู่ในระดับเดียวกับ
ระดับภาษาที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ เพราะได้ทำการสำรวจความสามารถทางภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาก่อนที่จะทำการสร้างหลักสูตรแม่แบบและแผนการสอน ดังนั้นจึงสามารถประเมินระดับ
ความรู้ทางภาษาของนักศึกษารวอยู่ในระดับใด ทำให้สามารถเลือกหรือปรับเนื้อหาทางภาษาให้
เข้ากับระดับภาษาของนักศึกษา และภายหลังจากที่ทำการทดลองสอนแต่ละแผนจบแล้ว
ยังสามารถนำข้อมูลจากการประเมินความสามารถทางการอ่านของนักศึกษามาใช้ประกอบเพื่อ
เป็นแนวทางในการปรับเนื้อหาทางภาษาของแผนต่อไปอีกครั้งหนึ่งด้วย นอกจากนี้เนื้อหาของบท
เรียนแต่ละเรื่องมีการให้แง่คิดและช่วยส่งเสริมจริยธรรมแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่งใน
การเรียนวรรณคดี เพื่อให้นักศึกษามีพัฒนาการทางด้านจิตใจจากคติธรรมที่แฝงอยู่ในเรื่องที่อ่าน
รวมทั้งช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการทางด้านอารมณ์และสติปัญญาจากการวิเคราะห์มุมมองและ
ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละเรื่องของบทเรียนด้วย

ประการที่สี่ ขั้นตอนการปฏิบัติการสอนมีความชัดเจน เพราะในแต่ละเรื่องที่มีการใช้
กลยุทธ์ ผู้วิจัยจะอธิบายขั้นตอนการใช้กลยุทธ์ให้นักศึกษาเข้าใจอย่างชัดเจน โดยการอธิบายความ
หมายของแต่ละกลยุทธ์และแสดงตัวอย่างขั้นตอนการใช้แก่นักศึกษา และยังได้เลือกใช้แต่ละ
กลยุทธ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาของบทเรียนแต่ละเรื่อง โดยนำกลยุทธ์กรอปรเรื่องและคำทำนายเรื่อง
ไปใช้กับเรื่องที่มีตัวละครหลักไม่มากนัก เหตุการณ์ไม่ซับซ้อน อีกทั้งในเรื่องนั้นยังจะต้องมีคำศัพท์ที่
สามารถเป็นตัวแทนเหตุการณ์ต่างๆที่สำคัญของเรื่องได้ เพื่อให้นักศึกษาสามารถใช้ทำนายเนื้อเรื่อง
และสรุปเรื่องได้ โดยเนื้อหาที่เหมาะสมกับกลยุทธ์นี้ก็ได้แก่ เรื่อง The Story – Teller,

A Summer's Reading และ Fables ส่วนกลยุทธ์ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก ผู้วิจัยได้นำไปใช้ในการวิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครในเรื่องที่มีความซับซ้อน เพื่อให้ นักศึกษาได้เข้าใจถึงแรงจูงใจของตัวละครนั้นๆ เช่นในเรื่อง The Little Prince เป็นต้น และกลยุทธ์ฝัง อภิปรายจะใช้ในเรื่องที่มีประเด็นเหตุการณ์ที่นักศึกษาสามารถแสดงความคิดเห็นได้เป็นสองด้าน และนำไปสู่การอภิปรายทั้งในด้านที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยต่อการตัดสินใจของตัวละครในเรื่อง เช่นในเรื่อง The Knight of the Silver Shield จากการคำนึงถึงคุณสมบัติที่แตกต่างกันของแต่ละ กลยุทธ์ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงทำให้สามารถที่จะเลือกใช้แต่ละกลยุทธ์ได้เหมาะสมกับเนื้อหาของ บทเรียนแต่ละเรื่องได้เป็นอย่างดี

ประการที่ห้า ลักษณะของกิจกรรม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์ตัวละคร จากประเด็นสำคัญของเรื่อง และมีโอกาสแสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็นทั้งเป็นคู่และเป็น กลุ่ม เพราะผู้วิจัยจะพยายามกระตุ้นโดยการให้คำถามให้นักศึกษาได้คิดเกี่ยวกับประเด็นปัญหา ต่างๆในเรื่องอยู่ตลอดเวลา ถ้านักศึกษาไม่สามารถแก้ได้หรือให้คำตอบที่ยังไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจะจัด ให้นักศึกษาเข้ากลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนหรือช่วยกับแสดงความคิดเห็นในประเด็นนั้นๆ เพื่อให้ นักศึกษา ได้พยายามแสดงศักยภาพทางความคิดให้ได้มากที่สุด เพราะถ้าตอบโดยตรงกับผู้สอนในเวลา ที่จำกัดก็อาจทำให้นักศึกษามีความกดดันในการตอบได้ ผู้วิจัยจึงให้เวลาแก่นักศึกษาอย่างเต็มที่ใน การเข้ากลุ่มซึ่งนักศึกษาก็จะมีเวลาในการเรียบเรียงความคิดอย่างไม่สับสนและสามารถตอบได้ตรง ประเด็น นอกจากนี้ กิจกรรมการใช้แต่ละกลยุทธ์มีส่วนช่วยให้นักศึกษาทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดี ยิ่งขึ้น ดังจะสังเกตได้จาก ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้กลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดี ของนักศึกษาก็พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินว่า แต่ละกลยุทธ์มีส่วนช่วยให้ทำความเข้าใจ เนื้อเรื่องได้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลยุทธ์กรอเรื่อง ซึ่งนักศึกษาคิดว่าเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้เข้าใจ เนื้อเรื่องได้มากที่สุด เพราะทำให้นักศึกษามีโอกาสสรุป ทบทวนประเด็นสำคัญของเรื่องอีกครั้ง หนึ่ง เป็นการประเมินความเข้าใจของตนเองในเรื่องนั้นๆอีกด้วย สิ่งที่สำคัญอีกอย่างก็คือ ลักษณะ ของกิจกรรมโดยรวมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้คุณค่าความเป็นคนจากมุมมองของผู้เขียนแต่ละ คน นักศึกษาส่วนใหญ่มีความชื่นชอบที่ได้มีโอกาสอ่านเนื้อเรื่องที่สอดแทรกแง่คิดหรือปรัชญาใน การมองชีวิต เห็นได้ชัดเจนจากเรื่องสุดท้ายคือ เรื่อง The Little Prince เป็นเรื่องที่นักศึกษาได้รู้จัก ลักษณะของบุคคลหลายๆประเภทซึ่งผู้เขียนได้พยายามตีแผ่ลักษณะของคนประเภทต่างๆในโลกนี้ ผ่านทางตัวละครของเรื่อง โดยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่นักศึกษาในการเรียนรู้และปรับตัวให้เข้า กับบุคคลประเภทต่างๆที่มีอยู่ในสังคมปัจจุบันจากกิจกรรมการใช้กลยุทธ์ฝังความสัมพันธ์ของเรื่อง ที่เน้นตัวละครเป็นหลักที่ทำให้นักศึกษามีโอกาสวิเคราะห์และอภิปรายถึงลักษณะของแต่ละบุคคล

ด้วยเหตุผลทั้งหมด จึงทำให้ลักษณะของกิจกรรมได้รับการประเมินประสิทธิภาพว่าอยู่ในระดับดีมาก

ประการที่หก การนำไปใช้ก็มีส่วนทำให้การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจากรูปแบบโดยรวมของบทเรียนทั้งหมดและความรู้ที่ได้ช่วยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาการคิดวิเคราะห์แก้ปัญหาต่างๆในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากนักศึกษาได้เรียนรู้ประเด็นปัญหามากมายจากเนื้อหาของบทเรียนและได้มีโอกาสฝึกอภิปราย แสดงความเห็นในการแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในเรื่อง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแนวทางพื้นฐานและเป็นการเตรียมความพร้อมแก่นักศึกษาในการที่จะพบเจอสถานการณ์ในชีวิตจริงๆได้ และที่สำคัญนักศึกษายังสามารถใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเป็นหลักแกนในการตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆดังที่นักศึกษาได้มีประสบการณ์จากเนื้อหาของบทเรียนที่มีการสอดแทรกแง่คิดทางจริยธรรมไปแล้ว และท้ายที่สุดนักศึกษายังสามารถที่จะนำกลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดีเหล่านี้ไปใช้อ่านวรรณคดีเรื่องอื่นๆที่นอกเหนือจากบทเรียนได้ ดังผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นในการใช้กลยุทธ์ในการอ่านของนักศึกษาพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นในระดับที่เห็นด้วยมากกว่าจะสามารถนำกลยุทธ์ที่ได้เรียนเหล่านี้ไปใช้อ่านวรรณคดีเรื่องอื่นๆอีกได้ จึงทำให้ขั้นการนำไปใช้ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในระดับที่ดีมาก

ประการสุดท้าย การประเมินผลก็เป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การพัฒนาบทเรียนเป็นไปอย่างถูกต้องทิศทาง โดยผู้วิจัยจะทำการประเมินความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษากายหลังการสอนในแต่ละแผนเพื่อดูว่านักศึกษามีความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากน้อยเพียงใด โดยนักศึกษจะต้องตอบคำถามแบบอัตนัยซึ่งข้อคำถามแต่ละข้อก็ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วทั้งสิ้น จึงส่งผลให้การประเมินผลในแต่ละครั้งของผู้สอนตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการจะวัดอย่างแท้จริง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า บทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านวรรณคดีนี้มีประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในระดับที่ดีมาก เพราะมีการพัฒนาอย่างมีระบบและอย่างต่อเนื่องในทุกๆด้าน กล่าวคือ ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาของบทเรียน ขั้นตอนปฏิบัติการสอน ลักษณะของกิจกรรม ชี้นำไปใช้ และการประเมินผล

2. ความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษา หลังการสอนด้วยบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่านอยู่ในระดับดี มีผลมาจาก

ประการแรก การใช้กลยุทธ์ทั้ง 4 ชนิด สามารถช่วยให้นักศึกษามีความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องอย่างเพียงพอ จนช่วยให้ใช้ความเข้าใจที่มีอยู่เขียนตอบคำถามจากแบบทดสอบในแต่ละ

เรื่องได้ ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกสรรการใช้กลยุทธ์แต่ละแบบให้เหมาะสมและเข้ากันกับขั้นตอนการสอนในแต่ละชั้นของการอ่านเนื้อเรื่อง โดยได้คำนึงถึงสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในห้องเรียนประกอบด้วย เริ่มจากเรื่องแรกคือเรื่อง The Story – Teller ผู้วิจัยได้นำกลยุทธ์คำทำนายเรื่องมาใช้ให้นักศึกษาทำนายเนื้อเรื่องล่วงหน้าจากการใช้คำศัพท์ที่ผู้วิจัยมีให้มาแต่งเป็นเนื้อเรื่องสั้นๆ โดยผลที่ได้พบว่า นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์แต่งเป็นเนื้อเรื่องได้ใกล้เคียงกับเนื้อเรื่องจริงเป็นอย่างมาก และมีบางกลุ่มที่แต่งเรื่องไม่ตรงกับเรื่องจริงแต่ก็มีความคิดสร้างสรรค์แต่งเนื้อเรื่องได้อย่างมีเหตุผล โดยเพิ่มเติมรายละเอียดของตัวละครให้มีสีสันมากยิ่งขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้แนะนำให้นักศึกษาใช้กลยุทธ์ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลักเพื่อให้นักศึกษาได้วิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิดของทั้ง the aunt และ the bachelor ต่อเหตุการณ์ที่เด็กๆ เริ่มทำเสียงดังว่าทั้งสองคนรู้สึกอย่างไรและจะแสดงออกไปอย่างไรเป็นการแก้ปัญหา และนักศึกษาก็สามารถใช้กลยุทธ์นี้วิเคราะห์ตัวละครได้อย่างถูกต้องเหมาะสม กลยุทธ์สุดท้ายคือกลยุทธ์กรอบเรื่อง จะใช้ภายหลังจากที่นักศึกษาอ่านเรื่องจบแล้วเพื่อสรุปเนื้อเรื่องโดยย่อ ซึ่งก็พบว่านักศึกษสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องออกมาได้อย่างดี

เรื่องที่สองคือ The Knight of the Silver Shield จะมีการใช้กลยุทธ์ฝังอภิปรายเพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเป็นคู่ และสรุปลงความเห็นเป็นกลุ่มต่อข้อคำถามที่ว่า "Should Sir Roland go out to help his friends fight in the battle field or go on his duty by guarding the gate of the castle?" ซึ่งคำถามนี้เป็นสถานการณ์ที่ตัวละครเอกในเรื่องคือ Sir Roland ต้องใช้ความคิดและเหตุผลทางจริยธรรมในการตัดสินใจและเป็นประเด็นสำคัญของเรื่องในการทดสอบศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นอัศวินของเขา กลยุทธ์นี้จะช่วยฝึกให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความเห็นกับผู้อื่น และเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Cooperative Learning) จากผลที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงๆ พบว่านักศึกษสามารถแสดงเหตุผลของทั้งสองฝ่าย ทั้งที่เห็นด้วยว่า Sir Roland ควรออกไป และฝ่ายที่เห็นว่า Sir Roland ควรจะเฝ้าประตูต่อไปได้อย่างน่าเชื่อถือทั้งคู่ และบรรยากาศของการอภิปรายก็เป็นไปอย่างสนุกสนาน สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีการออกความคิดเห็นอย่างทั่วถึงกัน

เรื่องที่สามคือเรื่อง A Summer's Reading ผู้วิจัยให้นักศึกษาใช้กลยุทธ์คำทำนายเรื่องในการทำนายเนื้อเรื่องล่วงหน้า และกลยุทธ์ฝังความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก เพื่อให้นักศึกษาวิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิดของ Mr. Cattanzara และ George ต่อเหตุการณ์ที่ทั้งสองได้เผชิญหน้ากันหลังจากที่ George ไม่ได้อ่านหนังสือตามที่ได้กล่าวไว้กับ Mr. Cattanzara ซึ่งนักศึกษาก็สามารถใช้กลยุทธ์ทั้ง 2 แบบได้อย่างเป็นที่น่าพอใจ

เรื่องที่ดีที่สุดคือ Fables ซึ่งแบ่งเป็น 4 เรื่องคือ Belling the Cat, The Lion in Love, Fearing the Wind และ The Moth and the Star ผู้วิจัยได้เลือกใช้กลยุทธคำทำนายเรื่องและกลยุทธฝั่งอภิปรายกับเรื่อง The Lion in Love เพียงเรื่องเดียวเท่านั้น เพราะมีเนื้อหาเหมาะสมที่จะใช้กลยุทธทั้ง 2 คือ กลยุทธคำทำนายเรื่องใช้เพื่อนักศึกษาแต่งนิทานอัสปขึ้นมาเอง 1 เรื่องโดยใช้คำศัพท์ที่ได้จากผู้วิจัย ซึ่งผลก็เป็นที่น่าพอใจมาก นักศึกษามีความสนุกสนานในการสร้างสรรค์เรื่องราวของแต่ละคน และมีโอกาสแลกเปลี่ยนเรื่องที่ตนแต่งกับเพื่อนคนอื่นๆด้วย ปรากฏว่านักศึกษารายหนึ่งสามารถทำนายเรื่องได้ใกล้เคียงกับเรื่องจริง ส่วนกลยุทธฝั่งอภิปราย ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาลองสมมติว่าตนเองเป็นตัวเอกในเรื่อง คือ The lion แล้วอยู่ในสถานการณ์เดียวกัน โดยให้แสดงความคิดเห็นในหัวข้อที่ว่า "Would you remove your claws and teeth in order to get married with the one you love?" ซึ่งนักศึกษามีการแสดงความคิดเห็นอย่างหลากหลายและน่าสนใจมาก ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่านักศึกษามีความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้นจากการใช้กลยุทธทั้ง 2 แบบ

เรื่องที่ห้าคือ The Little Prince มีการใช้กลยุทธฝั่งอภิปรายและกลยุทธฝั่งความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลัก โดยใช้กลยุทธแรกคือฝั่งอภิปรายเพื่อให้นักศึกษาได้อภิปรายในหัวข้อที่ว่า เจ้าชายน้อยควรที่จะกลับไปยังดวงดาวของเขาหรือควรที่จะเดินทางต่อไป เป็นการฝึกให้นักศึกษาใช้เหตุผลในการวิเคราะห์ช่วยเจ้าชายน้อยในการตัดสินใจจากเรื่องราวที่นักศึกษาค้นอ่านและมีการใช้กลยุทธฝั่งความสัมพันธ์ของเรื่องที่เน้นตัวละครเป็นหลักในการวิเคราะห์บุคลิกลักษณะนิสัยและมุมมองของผู้ครอบครองดวงดาวต่างๆ นักศึกษาจะได้มีความเข้าใจถึงสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสะท้อนโดยการเปรียบเทียบกับบุคลิกลักษณะต่างๆในสังคมปัจจุบัน ซึ่งผลก็ปรากฏเป็นที่น่าสนใจเมื่อนักศึกษาสามารถใช้แต่ละกลยุทธได้อย่างเหมาะสม

ฉะนั้นจากการใช้กลยุทธทั้ง 4 แบบในเนื้อหาทั้ง 5 เรื่องของบทเรียนซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้ตามเหตุผลดังที่ได้กล่าวไปแล้ว จึงทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อเรื่องได้เพิ่มมากยิ่งขึ้น และสามารถตอบคำถามจากแบบทดสอบทางด้านการอ่านที่จัดขึ้น จนส่งผลให้สามารถทำคะแนนได้ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 50

ประการที่สอง ลักษณะของแบบทดสอบประกอบไปด้วยข้อคำถามที่มีทั้งถามข้อเท็จจริงและถามความคิดเห็นของนักศึกษา ซึ่งเอื้ออำนวยให้นักศึกษาสามารถแสดงความสามารถออกมาได้อย่างเต็มที่ โดยคำถามที่เป็นข้อเท็จจริงก็จะถามเกี่ยวกับความเข้าใจของนักศึกษาต่อเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในเรื่อง ถ้านักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อเรื่องอย่างพอเพียงก็จะสามารถตอบคำถามที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงนี้ได้ นอกจากนี้แบบทดสอบที่ถามความคิดเห็นของนักศึกษาก็จะเป็นการให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นปัญหาต่างๆในเรื่อง หรืออาจจะเป็นในลักษณะของการ

ยกตัวอย่างคำพูดหรือสำนวนขึ้นมาแล้วให้นักศึกษาอธิบายว่าคำพูดหรือสำนวนนั้นมีความหมายว่าอย่างไรและมีความสัมพันธ์กับในเรื่องอย่างไร ซึ่งนอกจากนักศึกษาจะเข้าใจในเรื่องแล้วก็ยังจะต้องสามารถเชื่อมโยงสำนวนนั้นๆกับเรื่องที่เราได้อีกด้วย อีกลักษณะหนึ่งก็คือ การให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวคิดที่ได้จากเรื่องนั้นๆ โดยนักศึกษาจะต้องสามารถวิเคราะห์ให้ได้ว่ามีประเด็นหรือแนวคิดใดบ้างที่แฝงอยู่ในเรื่องนั้นๆ และต้องใช้ความสามารถในการแสดงผลให้ได้มีน้ำหนักน่าเชื่อถือที่สุด โดยอาจจะยกตัวอย่างเหตุการณ์ในเรื่องมาสนับสนุนคำตอบของตนก็ได้ จากลักษณะของแบบทดสอบเช่นนี้ จึงเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถในการตอบคำถามในลักษณะทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงและการแสดงความคิดเห็น

ประการสุดท้าย จะเห็นได้ว่า ผลคะแนนจากแบบทดสอบความสามารถทางการอ่านวรรณคดีของนักศึกษานั้นอยู่ในระดับที่ผ่านเกณฑ์ โดยถ้าพิจารณาคะแนนเฉลี่ยที่ได้ในแต่ละแผนจะไม่ได้เป็นไปในลักษณะที่เพิ่มขึ้นอย่างสูงมากจากแผนการสอนที่ 1 ไปจนถึงแผนการสอนที่ 5 ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากเนื้อหาในแต่ละเรื่องมีความหลากหลายไม่เหมือนกัน ทำให้นักศึกษาต้องใช้การคิดวิเคราะห์ที่ต่างกันออกไป จนทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละแผนการสอนมีความต่างกันไปชัดเจนมากนัก

สำหรับผลการรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการอ่านวรรณคดีของนักศึกษา หลังจากได้เรียนบทเรียนที่ใช้กลยุทธ์ในการอ่าน โดยการเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์ทั้ง 4 ชนิดที่ช่วยให้นักศึกษาทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากที่สุดและน้อยที่สุด พบว่านักศึกษามีความเห็นว่าการกลยุทธ์ที่ช่วยให้ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากที่สุดคือ กลยุทธ์กรอกรอบเรื่อง และกลยุทธ์ที่ช่วยให้นักศึกษาทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้น้อยที่สุด คือ กลยุทธ์คำทำนายเรื่อง และจากผลดังกล่าวสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

การที่นักศึกษาเห็นว่ากลยุทธ์กรอกรอบเรื่องสามารถช่วยให้ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากที่สุดนั้น เป็นเพราะสาเหตุมาจาก ประการแรก ก่อนที่จะใช้กลยุทธ์กรอกรอบเรื่องเพื่อสรุปเนื้อเรื่องนั้น นักศึกษาจะต้องอ่านและเข้าใจเนื้อหาของเรื่องทั้งหมดก่อนจึงจะสามารถทำการเขียนสรุปเรื่องได้ ดังนั้นจึงเหมือนเป็นการบังคับให้ต้องอ่านเรื่องทั้งหมดให้เข้าใจอีก 1 รอบ เป็นการให้โอกาสนักศึกษาทบทวนรายละเอียดของเรื่องโดยไม่รู้ตัว ทำให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องได้มากยิ่งขึ้น ประการที่สอง ในการใช้กลยุทธ์กรอกรอบเรื่อง นักศึกษาจะต้องเติมรายละเอียดของประเด็นสำคัญต่างๆที่ปรากฏตามเนื้อเรื่อง เป็นเหมือนเรื่องที่เราเล่าโดยสรุป ทำให้เข้าใจตั้งแต่ต้นจนจบแต่สรุปย่อเอาแต่ประเด็นที่สำคัญตามความเข้าใจของนักศึกษาเอง ทำให้มีความเข้าใจเนื้อเรื่องนั้นมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการวางกรอบให้เห็นถึงโครงสร้างของเรื่องที่เรียน ทำให้มองเห็นภาพรวมของเรื่อง

ที่อ่าน และในการกลับมาทบทวนจะทำให้เข้าใจและนึกขึ้นมาได้โดยง่าย จากเหตุผลเหล่านี้จึงทำให้นักศึกษามีความเห็นว่าการกลยุทธกรอบเรื่องเป็นกลยุทธที่ช่วยให้ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากที่สุด

สำหรับกลยุทธที่นักศึกษาคิดว่าช่วยให้ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้น้อยที่สุดคือ กลยุทธคำทำนายเรื่อง ซึ่งมีสาเหตุมาจาก ประการแรก กลยุทธคำทำนายเรื่องมีจุดเน้นในการใช้เพื่อให้นักศึกษามีความคุ้นเคยกับคำศัพท์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง จากการที่นักศึกษาจะต้องแต่งเรื่องขึ้นมาใหม่ 1 เรื่อง โดยใช้คำศัพท์ที่ผู้วิจัยกำหนดให้ก่อนที่จะได้อ่านเนื้อเรื่องจริง ด้วยเหตุนี้ นักศึกษาจึงมีความรู้สึกว่าการทำนายเรื่องไม่ค่อยตรงกับเนื้อเรื่องที่เกิดขึ้นจริง ทำให้เกิดการไขว่เขวจากเรื่องต้นฉบับ หรือเกิดความขัดแย้งกันในเรื่องที่แต่งขึ้นมาเองกับเรื่องที่อ่านจริง นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนยังคงฝังใจกับเรื่องที่ได้ทำนายไว้ในตอนแรกจึงเกิดความสับสนขึ้น เนื่องจากจุดประสงค์ของการใช้กลยุทธคำทำนายเรื่องคือการสร้างความคุ้นเคยกับคำศัพท์ในเรื่องเป็นการปูพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ในการแต่งเรื่องให้กับนักศึกษา โดยถ้านักศึกษาทำนายเรื่องได้ใกล้เคียงกับเรื่องจริงมากเท่าไรก็จะยิ่งช่วยให้เข้าใจเรื่องได้เร็วและง่ายยิ่งขึ้น แต่ในทางตรงข้ามเมื่อนำไปทดลองจริงในบางแผนการสอนนักศึกษามักทำนายเรื่องได้ไม่ใกล้เคียงกับเรื่องจริง จึงทำให้เกิดความสับสนในเรื่องที่นักศึกษาแต่งขึ้นเองกับเรื่องที่ได้อ่าน ด้วยสาเหตุเหล่านี้จึงทำให้นักศึกษามีความเห็นว่าการกลยุทธคำทำนายเรื่องช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้น้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับกลยุทธอื่นๆทั้งหมด

3. ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาอยู่ในขั้นที่ 3 ซึ่งเป็นระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ตามแนวทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ Kohlberg เป็นระดับที่มีการกระทำตามเกณฑ์ของกลุ่มของตนหรือทำตามกฎหมายและหลักศาสนา ยังต้องการการควบคุมจากภายนอก รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเราและสามารถแสดงบทบาททางสังคมได้ โดยการกระทำต่างๆของบุคคลที่มีพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 3 นี้ จะเป็นการกระทำตามเพื่อนหรือบุคคลในวัยเดียวกันเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมในกลุ่มของตน ซึ่งเป็นหลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ จะเห็นได้ว่าถ้าเปรียบเทียบช่วงอายุของบุคคลที่มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 3 ตามแนวทฤษฎีของ Kohlberg นี้จะมีอายุระหว่าง 10-13 ปี ซึ่งไม่ตรงกับช่วงอายุของกลุ่มทดลองในการวิจัยครั้งนี้ที่มีอายุระหว่าง 19-21 ปี และจากผลดังกล่าวสามารถอธิบายได้ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการแรก เนื่องจากทฤษฎีของ Kohlberg ได้มาจากการศึกษาวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กในต่างประเทศ ดังนั้นระดับวุฒิภาวะทางด้านการใช้เหตุผลตามช่วงอายุของเด็กใน

ต่างประเทศกับของเด็กไทยอาจจะมี ความแตกต่างกัน ซึ่งมีผลมาจากปัจจัยต่างๆหลายด้าน เช่น การอบรมเลี้ยงดูจากพ่อแม่ วิธีการดำเนินชีวิตในสังคม ค่านิยม สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันกับสังคมของไทย สิ่งเหล่านี้จึงส่งผลให้อายุของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับพัฒนาการการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในขั้นที่ 3 ของการวิจัยในครั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับ ช่วงอายุของบุคคลที่มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 3 ตามแนวคิดในทฤษฎีของ Kohlberg

ประการที่สอง ถ้าพิจารณาตามคำอธิบายที่ Kohlberg ให้ไว้ในแนวทฤษฎี พบว่า คำอธิบายในระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในขั้นที่ 3 ของ Kohlberg นั้น มีความสอดคล้องกับ พฤติกรรมและลักษณะความเจริญทางวุฒิภาวะเดียวกันกับของกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ กล่าวคือ ในขั้นที่ 3 ของระดับพัฒนาการได้ให้คำอธิบายว่า เป็นขั้นที่บุคคลจะปฏิบัติตนให้ เป็นไปตามความคาดหวังของครอบครัว ของเพื่อนฝูงหรือของชาติ ของบุคคลอื่น ถือเป็นสิ่งสำคัญ มีคุณค่าในตัวเองโดยไม่คำนึงถึงผลที่ตามมาโดยทันที ไม่ใช่เป็นเพียงการกระทำให้สอดคล้องกับ ความคาดหวังส่วนบุคคลหรือกับระเบียบในสังคม แต่เป็นเรื่องของความเชื่อตรงต่อการกระทำนั้น เพื่อพยุงรักษาสันติสนุนหรือเห็นด้วยกับแบบแผนของสังคมและเป็นการแสดงตัวว่าเป็นพวกเดียวกับ บุคคลหรือกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับระเบียบ

พฤติกรรมเหล่านี้ตรงกับลักษณะธรรมชาติของนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างเป็นอย่างมาก เพราะ เป็นช่วงอายุที่เรียกว่าเป็นวัยรุ่น ยังคงอยู่ในสังคมของสถาบันการศึกษา มีเพื่อนฝูงและคนรอบข้างที่ คอยแนะแนวทางต่างๆให้ จนอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างยังคงอาศัยอยู่ในลักษณะสังคมที่มี กฎเกณฑ์ ทำให้ต้องปฏิบัติตนให้เข้ากับสังคมรอบข้าง ซึ่งเป็นลักษณะของการดำรงชีวิตตามแบบ ฉบับสังคมไทย นอกจากนี้ยังมีการให้ความสำคัญกับเพื่อนเป็นอย่างมาก จึงมีแนวโน้มที่จะกระทำ การต่างๆตามเพื่อนหรือบุคคลในวัยเดียวกัน เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมในกลุ่มของตน แต่อย่างไร ก็ก็ตามก็ยังมีแนวโน้มที่จะพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไปสู่ขั้นอื่นๆที่สูงกว่าต่อไปในอนาคตได้

ประการที่สาม สิ่งที่ต้องไม่ลืมที่จะนำมาพิจารณาประกอบกับการวิจัยในครั้งนี้อีกประการ คือ การคำนึงถึงว่าการวัดระดับจริยธรรมเป็นเรื่องที่ยาก เพราะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในของตัวบุคคล และผลระดับที่วัดได้จากการศึกษาก็เป็นสิ่งที่ไม่คงที่ เพราะเป็นการวัดและตัดสินในเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง ไม่ได้เป็นสิ่งที่ยืนยงถาวร สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้ตามเหตุปัจจัยที่มีอยู่ในขณะนั้นๆ จึงไม่สามารถนำไปใช้อ้างอิงได้ตลอดชั่วอายุของกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพียงการศึกษาถึงระดับการใช้ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาในขณะที่ดำเนินการทดลองอยู่เท่านั้น

ประการที่สี่ ถึงแม้ว่าแบบทดสอบของ Kohlberg จะไม่สามารถวัดได้แน่นอนร้อยเปอร์เซ็นต์ เนื่องจากคะแนนของแต่ละคนไม่สามารถจะนำมาอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างเกี่ยวกับจริยธรรมของบุคคลได้ แต่แบบทดสอบนี้ก็ถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยตรวจสอบถึงความนึกคิดหรือการตัดสินใจปัญหาทางจริยธรรมของบุคคล และยังเป็นประโยชน์มากในการที่เราจะเปรียบเทียบคำตอบของบุคคลหนึ่งกับอีกบุคคลหนึ่ง โดยดูแบบคำตอบที่ต่าง ๆ กันตามลำดับขั้นของพัฒนาการ

ดังนั้นจึงเป็นที่ยอมรับกันว่าสามารถนำทฤษฎีของ Kohlberg มาใช้เพื่อศึกษาถึงระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในการตัดสินใจที่จะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นได้

ข้อเสนอแนะด้านการเรียนการสอน

1. การใช้กลยุทธ์คำทำนายเรื่อง ครูผู้สอนควรมีความรอบคอบในการเลือกคำศัพท์ที่สามารถครอบคลุมประเด็นสำคัญของเนื้อเรื่องได้อย่างทั้งหมด เพื่อให้ให้นักศึกษาไม่หลงประเด็นหรือเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่จะนำไปแต่งเรื่องคลาดเคลื่อน ทั้งยังจะช่วยให้ นักศึกษามีแนวโน้มที่จะทำนายเนื้อเรื่องได้ใกล้เคียงกับเรื่องจริงได้อย่างมากที่สุด
2. การใช้กลยุทธ์ผังอภิปราย ครูผู้สอนควรเลือกใช้กับประเด็นปัญหาที่น่าสนใจตามที่ปรากฏในเนื้อเรื่อง โดยที่นักศึกษายังไม่ทราบคำตอบที่แท้จริงว่าตัวละครจะกระทำการใดเพื่อเป็นการแก้ปัญหา เพราะจะทำให้ นักศึกษาได้แสดงความคิดของตนโดยไม่ดูแบบคำตอบที่ปรากฏอยู่ในเรื่อง นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถที่จะตั้งประเด็นปัญหาที่น่าสนใจอื่นๆขึ้นมาด้วยตนเอง เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่างๆที่หลากหลายออกไป
3. ในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นเป็นกลุ่มนั้น บางครั้งนักศึกษาอาจมีความยากลำบากในการแสดงความคิดโดยการพูดออกมาเป็นภาษาอังกฤษจนเกิดปัญหาทำให้นักศึกษาไม่สามารถแสดงศักยภาพของตนในการตอบคำถามต่อประเด็นนั้นๆได้อย่างเต็มที่ เป็นการปิดกั้นความคิดของนักศึกษา ในจุดนี้ครูผู้สอนควรมีการผ่อนปรนให้สามารถใช้ภาษาไทยในการอภิปรายได้ ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษาไม่ต้องมีความวิตกกังวลกับการเลือกใช้ภาษาเป็นสื่อแสดงความคิดเห็น ทำให้สามารถแสดงความคิดออกมาได้อย่างเต็มที่
4. ในการบรรยายเนื้อหาทางวรรณคดีนั้น อาจใช้ภาษาไทยผสมกับภาษาอังกฤษก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษล้วนๆ แต่สำหรับคำศัพท์ต่างๆทางด้านวรรณคดียังคงควรที่จะต้องอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ เพราะบางคำไม่มีบัญญัติไว้ในภาษาไทย เป็นการใช้ศัพท์เฉพาะ (Technical Term) ถ้าให้ข้อต่อเนื่องนักศึกษาจะเกิดความคุ้นเคยเองในที่สุด ซึ่งก็ตรงกับความ

ต้องการของนักศึกษาเองด้วย โดยผู้วิจัยสังเกตจากผลจากการสอบถามนักศึกษาในการแสดงความ
 คิดเห็นต่อการเรียนการสอนทั้งหมดโดยรวม พบว่านักศึกษบางส่วนมีความรู้สึกพอใจที่ผู้วิจัยทำ
 การสรุปแต่ละประเด็นเป็นภาษาไทยอีกครั้งหนึ่งในแต่ละแผนการสอน ซึ่งจะช่วยให้นักศึกษาทำ
 ความเข้าใจประเด็นต่างๆในเรื่องได้อย่างถูกต้องไม่ผิดพลาด นอกจากนี้เมื่อนักศึกษาพบเจอคำศัพท์
 ต่างๆในเรื่องอาจจะไม่จำเป็นต้องเป็นศัพท์เฉพาะทางวรรณคดี คือเป็นคำศัพท์ทั่วไป ผู้วิจัยได้
 พยายามอธิบายความหมายของคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษพร้อมทั้งยกตัวอย่างให้นักศึกษาเห็น
 อย่างชัดเจนจนสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้นๆได้ และในที่สุดนักศึกษาก็จะเกิดความ
 คุ่นเคยกับคำศัพท์นั้นๆไปตลอดทั้งเรื่อง

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ในการเรียนวรรณคดีควรจะมีการบรรยายโดยใช้ภาษาไทยและภาษา
 อังกฤษผสมกันก็ได้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้อย่างตรงกัน และควรให้มีการอธิบายคำศัพท์เป็น
 ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความคุ้นเคยในการใช้คำศัพท์นั้นๆแก่นักศึกษา

5. ในการวัดประเมินผล ควรมีการวัดทั้งความคิดเห็นและข้อเท็จจริง โดยไม่จำเป็นต้องเป็น
 อัตนัย หรือปรนัยล้วน อาจผสมกันก็ได้ แต่ในการเขียนคำตอบควรที่จะให้นักศึกษาตอบด้วยภาษา
 อังกฤษเพื่อให้นักศึกษาจะได้พัฒนาทักษะการเขียนให้สูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันผู้สอนควรตระหนักถึง
 ความจริงที่ว่า การที่นักศึกษาตอบด้วยภาษาอังกฤษ นักศึกษาคงจะต้องประสบกับอุปสรรคในเรื่อง
 ของการใช้ภาษา ก็คือ การที่นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษบรรยายความคิดได้เต็มที่ ทั้งนี้อาจ
 ถูกจำกัดด้วยศัพท์สำนวนเป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาความสัมพันธ์ของระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมกับความสามารถทางการ
 อ่านวรรณคดีของนักศึกษามีความเกี่ยวข้องกันหรือไม่ อย่างไร
2. ควรมีการนำเอากลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 4 ชนิด ไปทดลองกับวรรณคดีประเภทอื่นๆนอกเหนือ
 จากเรื่องสั้น เช่น กลอนหรือโคลงต่างๆ
3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆอีกเพิ่มเติม เช่น ความสามารถทางด้านการพูดหรือเขียน เจตคติ
 และแรงจูงใจในการเรียน รวมไปถึงบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นต้น
4. ควรมีการศึกษาความสามารถทางด้านการใช้ความคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Thinking)
 จากการอ่านวรรณคดีด้วยกลยุทธ์ในการอ่าน
5. ควรมีการนำกลยุทธ์ในการอ่านทั้ง 4 ชนิดไปใช้กับบทอ่านวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป ไม่เฉพาะแต่

ทางด้านวรรณคดีเท่านั้น เพราะจะทำให้สามารถทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างในระดับอื่นๆได้อีก เช่น ในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา โดยการประยุกต์รูปแบบการใช้ให้เหมาะสม

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University